

- 3) **Unionin yleinen tuomioistuin on loukannut hyvän hallinnon ja kohtuullisen määräjän noudattamisen periaatteita.**
- 4) **Unionin yleinen tuomioistuin on loukannut oikeudenkäyntikuluihin sovellettavia periaatteita.**

(¹) 6.2.1962 annettu neuvoston asetus N:o 17 (perustamissopimuksen 85 ja 86 artiklan ensimmäinen täytäntöönpanoasetus) (EYVL 1962, 13, s. 204).

Valitus, jonka Repsol Lubricantes y Especialidades ym. on tehnyt 27.11.2013 unionin yleisen tuomioistuimen (kahdeksas jaosto) asiassa T-496/07, Repsol Lubricantes y Especialidades ym. v. komissio, 16.9.2013 antamasta tuomiosta

(Asia C-617/13 P)

(2014/C 24/28)

Oikeudenkäyntikieli: espanja

Asianosaiset

Valittajat: Repsol Lubricantes y Especialidades ym. (edustajat: asianajajat L. Ortiz Blanco, J. L. Buendía Sierra, M. Muñoz de Juan, Á. Givaja Sanz ja A. Lamadrid de Pablo)

Muu osapuoli: Euroopan komissio

Vaatimukset

- 1) Valituksenalainen tuomio on kumottava siltä osin kuin
- Repsol Petróleo, SA ja Repsol YPF, SA (nykyisin Repsol, SA) on katsottu yhteisvastuullisiksi
 - vuodet 1998–2002 on otettu virheellisesti huomioon sakon määrän laskemisessa
 - unionin yleinen tuomioistuin on virheellisesti ottanut huomioon komission määräämän sakon perusmäärän täyden harkintavaltaansa ja suhteellisuusperiaatteen sivuttaen
- 2) Kyseessä oleva päätös on kumottava tältä osin.
- 3) Sakon määrää on alennettava sen mukaisesti kuin unionin tuomioistuin täyttä harkintavaltaansa käyttäen katsoo asianmukaiseksi.
- 4) On todettava unionin yleisessä tuomioistuimessa käydyn menettelyn kohtuuttoman pitkä ja perusteeton kesto, joka rikkoo oikeutta tehokkaisiin oikeussuojakeinoihin ja sitä, että jokaisella on oikeus kohtuullisen ajan kuluessa oikeudenmukaiseen oikeudenkäyntiin (perusoikeuskirjan 47 artikla ja Euroopan ihmisoikeussopimuksen 6 artikla).
- 5) Komissio on velvoitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

- 1) Repsol väittää ensinnäkin, että valituksenalainen tuomio sisältää oikeudellisen virheen, joka koskee Repsol Lubricantes y Especialidades, SA –nimisen tytäryhtiön täyden ja tosiasiallisen kaupallisen autonomian tueksi esitetyn näytön arviointiin käytettyä menetelmää, tai toissijaisesti puutteelliset perustelut.
- 2) Toiseksi Repsol katsoo, että valituksenalainen tuomio sisältää sakoista vapauttamista tai niiden lieventämisestä annettua vuoden 2002 tiedonantoa koskevan tulkintavirheen.
- 3) Kolmanneksi Repsol katsoo, että valituksenalaisessa tuomiossa rikotaan SEUT 261 artiklaa ja loukataan suhteellisuusperiaatetta, koska unionin yleinen tuomioistuin ei ole noudattanut velvollisuuttaan käyttää täyttä harkintavaltaansa kilpailuasioita koskevien sakkojen suhteen.
- 4) Lopuksi Repsol väittää, että unionin yleinen tuomioistuin on rikkonut Euroopan unionin perusoikeuskirjan (¹) 47 artiklaa ja Euroopan ihmisoikeussopimuksen 6 artiklaa, koska se ei ole ratkaissut asiaa kohtuullisen ajan kuluessa.

(¹) EUVL 2000, C 364, s. 1.

Valitus, jonka Castel Frères SAS on tehnyt 27.11.2013 (kuudes jaosto) asiassa T-320/10, Fürstlich Castell'sches Domänenamt Albrecht Fürst zu Castell-Castell v. sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit) (SMHV) 13.9.2013 annetusta tuomiosta

(Asia C-622/13)

(2014/C 24/29)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Valittaja: Castel Frères SAS (edustajat: Rechtsanwalt A. von Mühlendahl ja Rechtsanwalt H. Hartwig)

Muu osapuoli: sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit) (SMHV)

Vaatimukset

Valittaja vaatii unionin tuomioistuinta

- kumoamaan unionin yleisen tuomioistuimen asiassa T-320/10 13.9.2013 antaman tuomion
- hylkäämään Fürstlich Castell'sches Domänenamt Albrecht Fürst zu Castell-Castellin SMHV:n toisen valituslautakunnan asiassa R 962/2009-2 4.5.2010 tekemästä päätöksestä tekemän kumoamiskanteen

— velvoittamaan vastapuolen valituslautakunnassa korvaamaan unionin yleisessä tuomioistuimessa ja unionin tuomioistuimessa käydystä menettelystä aiheutuvat oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Valittaja väittää, että unionin yleinen tuomioistuin teki oikeudellisen virheen, kun se hylkäsi valittajan väitteen, jonka mukaan unionin yleiseen tuomioistuimeen tehty kanne olisi pitänyt jättää tutkimatta, koska vastapuoli syyllistyi oikeuden väärinkäyttöön. Valittajan väite perustuu todistusaineiston huomioon ottamiseen vääristyneellä tavalla. Valitus perustuu lisäksi virheelliseen tulkintaan menettelyllisten oikeuksien asemasta Euroopan

unionin toimielimissä. Lisäksi valitus perustuu perusteluvollisuuden laiminlyöntiin riidanalaisessa päätöksessä, koska unionin yleinen tuomioistuin ei perustellut valittajan kanteen hylkäämistä.

Valittaja väittää lisäksi, että unionin yleinen tuomioistuin rikkoi yhteisön tavaramerkkiasetuksen⁽¹⁾ 7 artiklan 1 kohdan c alakohtaa, koska se sovelsi virheellisiä perusteita tutkiessaan, oliko valittajan tavaramerkki rekisteröity sääntöjen vastaisesti.

⁽¹⁾ Yhteisön tavaramerkistä 26.2.2009 annettu neuvoston asetus (EY) N:o 207/2009 (EUVL L 78, s. 1).